

Za selekciju izložbenih programa u 2024.

OFORMLJENO PROGRAMSKO VIJEĆE GALERIJE O.K.

RIJEKA ▶ Galerija O.K., koja je nakon prve faze početkom milenija ponovno otvorena u svibnju ove godine, ima Programsko vijeće za 2024. godinu, koje uz voditeljicu Galerije Katarinu Podobnik čine Mara Anjoli Vujić, povjesničarka umjetnosti i kustosica, Suzana Marjanović, znanstvena savjetnica Instituta za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu, Andrej Mirčev, doktor znanosti proširenog područja vizualnih umjetnosti i dramaturge, te Tevž Logar, samostalni kustos, urednik i pisac.

Od novih aktivnosti iz Galerije javljeno je da je završio natječaj za prijavu izložbenih programa u Galeriji za 2024. godinu, na koji je pristiglo 60 prijavnika. Rezultati selektiranih prijedloga bit će, kako kažu, objavljeni u drugoj polovici tekućeg rujna. Iz Galerije podsjećaju da je pokrenuta u Klubu Palach 1998. godine.

- Bivajući sjedištem okupljanja suvremene umjetničke scene, galerija je kroz dinamični izлагаčki program postala simbolom alternativnog kulturnog pogona Hrvatske i regiona te je tijekom svog djelovanja, kao respektabilan izлагаčki prostor, uvrštena na popis relevantnih galerijskih prostora RH. U razdoblju od 15 godina, stručni savjet galerije okupio je eminente povjesničare/-ice umjetnosti, kustose/-ice i umjetnike/-ice - kažu iz Galerije, podsjećajući da je prestala s radom u sklopu prostora K.U.N.S. 2013. godine te da je ponovno pokrenuta na novoj adresi Krešimirove 26 izložbom »Preobražaj« Aleša Suka, kao svjedočanstvom pretvorbe Kluba Jadran u multimedijalni izložbeni prostor. (D. M.)

»Zajc« u Malom rimskom kazalištu u Puli

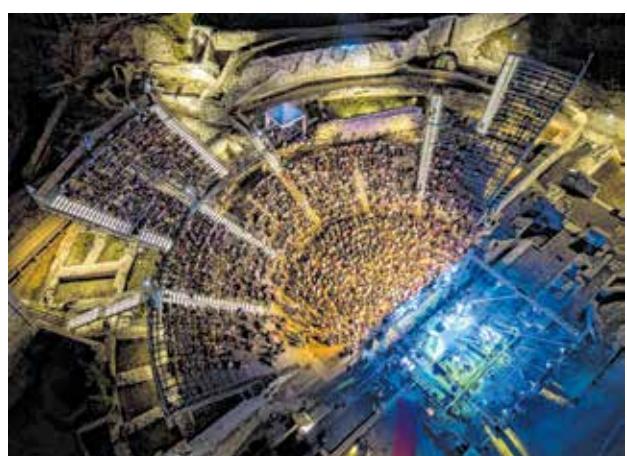
GALA OPERNA VEČER
»OPERA AMOROSA«

PULA ▶ U posljednjem programu ovogodišnjeg Pulskog kulturnog ljeta, Opera HNK-a Ivana pl. Zajca iz Rijeke dolazi u Malo rimsko kazalište u Puli 7. rujna u 21 sat, a noć će ispuniti ljubavnim streljama, čežnjama i nadama u glazbenoj čaroliji, »Operi Amorosi«, gala opernoj večeri. Nastup će donijeti glasove izvođača i instrumenata u prirodnog akustici prostora, bez razglaša. U opernim arijama i duetima uz Riječki simfoninski orkestar pod ravnateljem maestra Myrona Michailidisa i uz koncertnog majstora Antona Kyrylova, predstaviti će se solisti Riječke opere: Kristina Kolar - soprano, Anamaria Knego - soprano, Michaela Selinger - mezzosoprano, Gabrijela Deglin - soprano, Ivan

Momirov - tenor, Robert Kollar - bariton i Bože Jurić Pešić - tenor.

Na programu su Verdi (»Nabucco«, »Un ballo in Maschera«, »Aida« i »Don Carlo«), Bizet (»Carmen«), Zajc (»Nikola Šubić Zrinski«), Mascagni (»Cavalleria rusticana«), Bellini (»Anna Bolena«), Wagner (»Tannhäuser«), Čajkovski (»Pikova dama«) i Puccini (»Turandot«).

I ovaj posljednji program Pulskog kulturnog ljeta održava se u jednom od najljepših ambijenata u ovom dijelu Europe, obnovljenom Malom rimskom kazalištu u Puli koje ove sezone monumentalno prostorno spaja kulturu, nasljeđe i arheologiju. (K. C.)

Malo rimsko kazalište u Puli

KNJIŽEVNI OSVRT Franjo Deranja, »Rasadnik narcisa«

Osobni spomenar jednog života

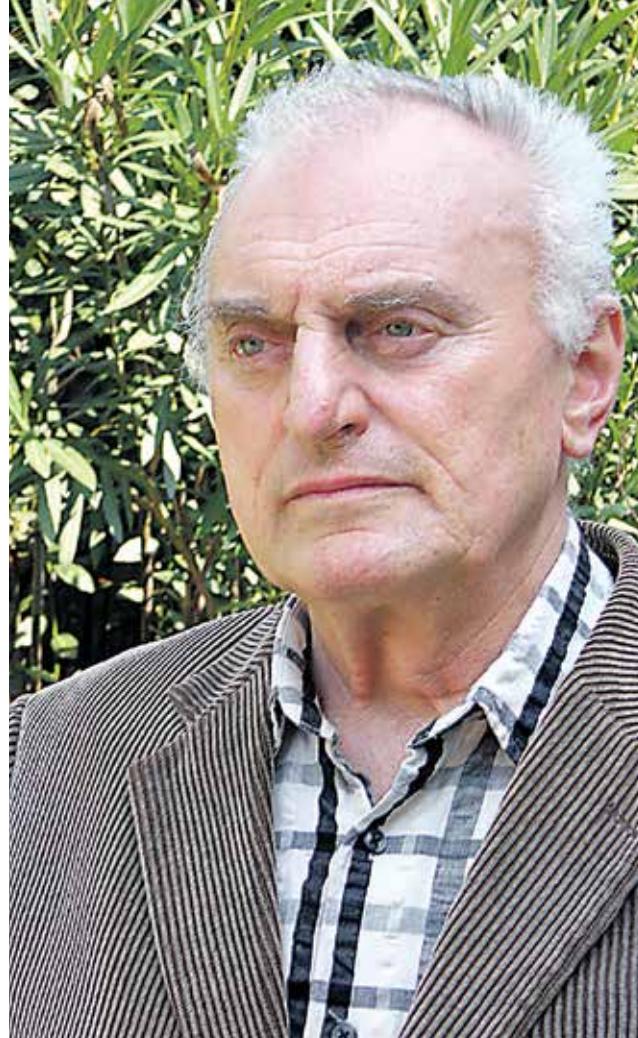
Dvadeseta knjiga novinara Franje Deranje romansirana je (auto)biografija u kojoj je autor nanizao epizode iz vlastita života koje smatra značajnim za svoj i život svoje obitelji

Marinko KRMPOTIĆ

Ako se stječe dojam kako je ovaj moj životopis naglašeno fragmentirani tijek događaja, dojam ne vara. Uostalom, čitav je život, pa onda i glavnina naših sjećanja, skup fragmentarnih sličica sličnih pogledu u okular kaleidoskopa. Naizgled su sličice razlomljene i nespojive, ali ipak čine jedinstvenu, što više, kompaktnu cjelinu - piše u završnoj riječi nazvanoj »Pogовор, kao zahvala« Franjo Deranja o svojoj novoj knjizi, »romansiranoj (auto)biografiji« - kako je sam naziva - imenovanoj »Rasadnik narcisa«, a objavljenoj u izdanju Naklade Kvarner i Gradske knjižnice Crikvenica. Deranja kaže još i koliko god sam u ranijim knjigama često odlazio u fikciju, ovaj mi je rukopis blio razmjerne lako (na)pisati, jer je u svemu tek manji dio fikcijski. Ovim je rečenicama i odrednicama Deranja uspješno definirao svoju dvadesetu objavljenu knjigu napomenuvši, između ostalog, i to da iako je riječ o (auto)biografiji to nije njegov »posljednje slovo«. I dobro da je tako.

Istiniti događaji

Neke od priča iz ove knjige već su i ranije objavljene, a skupljene - u niz novih - na jednom mjestu u ovoj knjizi pružaju uvid u život Deranje kao novinara, eruditu, obiteljskog čovjeka, humanitarca... Knjiga počinje sjećanjem na pokojnog oca, a završava prvim danima umirovljenja Deranje kao novinara. Između toga čitatelju su prenijeta brojna zbivanja vezana uz autorovu mladost, novinarsku karijeru, obiteljski život, danima Domovinskog rata, brizi za bolesnu majku, sudjelovanja u istraživanju masovnih grobnica u Bosni, nabavi agregata za Radio Dubrovnik, potrazi za Singer šivačom mašinom kao simbolom života njezove majke, istrazi o smrti

Franjo Deranja

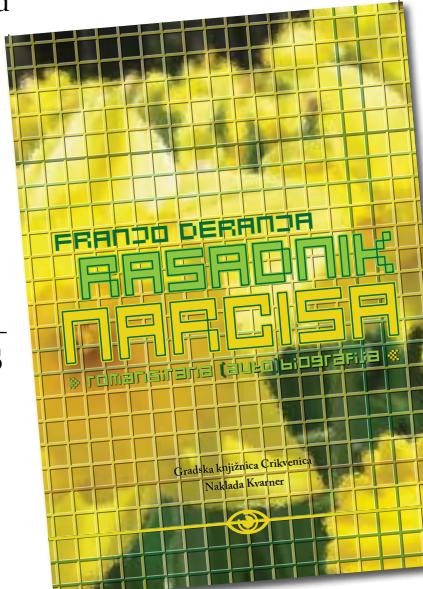
generalu Petra Šimića, pandemijske korone ... jednom rječju Deranja je nanizao epizode iz vlastita života koje smatra bitnim i značajnim za svoj i život svoje obitelji. Naravno, taj ponajprije osobni spomenar jednog života istodobno je i slika društvenih i političkih zbivanja i kretanja od šezdesetih godina prošlog stoljeća pa do današnjih dana, a autobiografske okvire te prenesene nam priče prelaze ponajčešće u onim trenucima kad, na svoj već poznati način, krene u štorije kojima obrađuje neke od stvarnih ili izmišljenih likova i sudbinu, pri čemu su, primjerice, vrlo uspješne priče o Eduardu Bilopavliku, odnosno nestanku Jure. »Događaji su istiniti. I većina imena, također, piše i upozorava na uvodnim stranicama knjige autor kojemu nije, kako i sam kaže, namjera bila povrijediti ili kritizirati bilo koga, već jednostavno iznijeti činjenice i svoje stavove.

Stilska raznovrsnost

Deranja to čini na stilski raznovrsne načine paje lako na 186 stanica teksta uočiti klasične priopijetke, ali isto tako i razmišljanja bliska esejističkoj prozi ili komentaru, odnosno

O autoru

Franjo Deranja rođen je 1947. godine u Novom Vinodolskom, gdje je završio osnovnu školu, a srednju Građevinsku tehničku školu i Pedagoški fakultet završio je u Rijeci. U novinarstvu je od 1968. godine, glavninu profesionalnog novinarskog radno-aktivnog razdoblja proveo je na Radio Rijeci, a dugo je godina bio i suradnik Novog lista. Ovo mu je dvadeseta objavljena knjiga, a među naslovima su Odrastanje (2006.), Pup stolisnica i Dioba narance (2007.), Jedine dvije trećine (2008.), Sreće nema drugdje (2009.), Simultanka malog Mojsija (2010.), Izbrisni onu poruku, molim te! (2012.), Salonski pilko (2013.), Krivi s Atlantide (2014.), Slučaj admirala Petra Šimića - Strogo povjerljivo (2015.), Ponoćni carpaccio (2016.), Bubadestraktor (2017.), Tunin poučak, (2018.), Snoviđenja u nesanici (2019.), Smrt u Kroaciji i Rikijev ponedjeljak (2020.), Krv na klavijaturi (2021.), Ponovno rođen (2022)

OD 60-IH DO DANAS

Knjiga Franje Deranje je slika društvenih i političkih zbivanja i kretanja od šezdesetih godina prošlog stoljeća pa do današnjih dana

kratke impresije i epizode što oblikom podsjećaju na lirsко-prozni izraz zvan crtica, a autor ih u nekoliko navrata naziva digresijama.

Stilska raznovrsnost posljedica je više od pola stoljeća dugog autorovog bavljenja pisanim rječju, pri čemu je iz Deranje, a to je dobro, nemoguće »istjerati« novinara, jer je taj radoznali dio njegove ličnosti uočljiv u većini tekstova ove (auto)biografije koja je posvećena njegovoj tragično preminuloj kćeri Nikolini, što knjizi osigurava dodatnu emocionalnu snagu, kao što joj uvodni - ali i mnogi drugi citati - jamče intelektualnu i duhovnu stranu koja je uvijek nazočna u Deranjinu literarnom stvaralaštvu.

Ovog se puta na početku knjige, da bi istaknuo i taj element, okrenuo genijalom Albertu Einsteinu citiravši njegovu izjavu: »Svijet je opasno mjesto za život, ne zbog ljudi koji su zlo, već zbog dobrih ljudi koji ništa ne poduzimaju!« I ovom knjigom, ali i svojim dosadašnjim životom Deranja je potvrdio da on ne spada u red onih koji ništa ne poduzimaju.